

Nieuwsbrief OR Updates - Nummer 02, 2018

Nummer 2, 2018

Redactie: prof. mr. E.C.H.J. Lokin, mr. drs. K.H. Boonzaaijer en mr. E.H. Leemreis.

INHOUDSOPGAVE

Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:5354](#) 22-12-2017

Bricorama B.V. c.s./Intergamma B.V. c.s.

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:5909](#) 19-12-2017

Islamitische vereniging

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:5797](#) 19-12-2017

Afrekening na opzegging vof-contract

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:5650](#) 14-12-2017

Faillietverklaring vof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:4635](#) 26-10-2017

FTB

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:4494](#) 25-10-2017

Huisartsenpraktijk De la Rey B.V.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:2943](#) 18-07-2017

Aannemingsbedrijf BouwNet B.V.

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2017:2140](#) 24-05-2017

CLI

Rechtbank

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2017:15398](#) 27-12-2017

Gemeente Veenendaal / X

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:6241](#) 20-12-2017

Openbaar Ministerie/Bandidos Motorcycle Club

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2017:7861](#) 29-11-2017

Advocaatkosten ten laste van de vennootschap

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2017:5676](#) 22-11-2017

Lichtkoepels

Antillen

[Gerecht in eerste aanleg van Curaçao, ECLI:NL:OGECAC:2017:173](#) 26-10-2017

Stichting Klein Jeruzalem

RECHTSPRAAK

Gemeente Veenendaal / X

Vonnis in de ‘Freule-affaire’. De gemeente Veenendaal is als borg aangesproken nadat een stichting haar lening niet kon terugbetalen door slechte investeringen en een daaraan verbonden bankgarantie waaronder getrokken is. De gemeente heeft in eerdere procedures de bestuursleden van de stichting aansprakelijk gesteld en stelt nu tevens een financieel adviseur op wiens advies de slechte investeringen zijn gedaan aansprakelijk. De rechtbank oordeelt dat de adviseur aansprakelijk is door zijn onzorgvuldig handelen en nauwe betrokkenheid bij de totstandkoming van de investeringen en de bankgarantie.

De Stichting Freule Lauta van Aysma (‘de Stichting’) uit de gemeente Veenendaal (‘de Gemeente’) had een hypothecaire lening voor de bouw van een flatgebouw bij de Nederlandse Waterschapsbank N.V. afgesloten. Ter aflossing van deze lening is op een later moment een lening afgesloten bij de Bank Nederlandse Gemeenten. De Gemeente stond borg voor beide leningen en is aangesproken tot nakoming van de verplichtingen van de Stichting toen de Stichting dit zelf niet meer kon. De Stichting kon dit niet meer omdat zij in een zoektocht naar rendement een investeringsovereenkomst had gesloten met een Amerikaanse vennootschap (een zogenoemde Partnership Agreement). Ten behoeve van deze investeringen werd een bankgarantie afgegeven aan de Amerikaanse vennootschap en gaf de Stichting een contragarantie af aan de bank. De Amerikaanse vennootschap heeft vervolgens geld onder de bankgarantie getrokken en de bank heeft zich op de tegoeden van de Stichting verhaald. Van enige investeringen door de Amerikaanse vennootschap blijkt later geen sprake en het geld is verdwenen.

In een eerdere procedure die is uitgemond in het arrest van de Hoge Raad van 13 april 2012 (ECLI:NL:HR:2012:BV7346, vgl. AR 2012-0338) zijn de bestuurders en een gevolmachtigde van de Stichting aansprakelijk gesteld. In de onderhavige procedure stelt de Gemeente tevens gedaagde (‘X’), die als adviseur betrokken was bij de investeringen en de bankgarantie,

aansprakelijk uit hoofde van onrechtmatige daad. X was via een kennis (Van de Bovenkamp) in contact gekomen met de penningmeester van de Stichting. X heeft geadviseerd om bij de bank dollardeposito's te houden. Van de Bovenkamp werd gevolmachtigd om de deposito's te beheren. Uiteindelijk is via de vennootschap van Van de Bovenkamp, (Van de Bovenkamp International B.V.), de investeringsovereenkomst gesloten. De Gemeente stelt in deze procedure dat X, net zoals de bestuursleden en Van de Bovenkamp aansprakelijk is jegens de Stichting en hoofdelijk verbonden is tot betaling van de schade van de Gemeente.

De rechtbank stelt voorop dat de Gemeente als borg in de rechten van de Stichting is getreden, zodat het gaat om de vraag of X uit hoofde van wanprestatie of onrechtmatige daad aansprakelijk is jegens de Stichting of ten koste van de Stichting ongerechtvaardigd is verrijkt. De rechtbank oordeelt dat X aansprakelijk is jegens de Stichting. Hoewel X geen formele positie had in relatie tot de Stichting, kan hij ook zonder formele taak of rol onrechtmatig hebben gehandeld jegens de Stichting. Het was duidelijk dat de Stichting een beroep op hem deed vanwege bij hem aanwezig geachte kennis en expertise. Dat X stelt dat hij enkel scheepsbouwkundig ingenieur was en niet financieel onderlegd doet daaraan niet af. X voert tevens aan dat hij slechts op informele titel als klankbord van Van de Bovenkamp heeft gefungeerd. De rechtbank gaat daar gezien het feitelijk handelen van X (hij heeft namens de Stichting directe instructies aan de bank gegeven) niet in mee. X wist dat de bankgarantie betrekking had op geleend geld en wist of had zich moeten realiseren dat het trekken van de bankgarantie terugbetaling van het door de Stichting geleende geld in gevaar zou brengen. Volgens de rechtbank heeft X met zijn handelen een bijdrage geleverd aan het blootstellen van de Stichting aan onaanvaardbaar risico, hij heeft daarom gehandeld in strijd met de zorgvuldigheidnorm uit artikel 6:162 BW. Dat hij niet bewust of opzettelijk de gelden van de Stichting in gevaar heeft gebracht doet daar niet aan af, aldus de rechtbank.

De rechtbank wijst de vorderingen toe.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 27-12-2017

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2017:15398

Zaaknummer: C/09/515212 / HA ZA 16-866

Rechters: L. Alwin

Advocaten: C.B. de Jong en S. Kökbugur

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Bricorama B.V. c.s./Intergamma B.V. c.s.

OK, enquête. Bricorama, een aandeelhouder van Intergamma (inkoop- en marketingorganisatie van Gamma/Karwei-franchisenemers), verzoekt een enquête en het treffen van onmiddellijke voorzieningen naar aanleiding van het project Guinness, een voorgenomen intragroepovername van aandelen en activiteiten en de wijziging van de governance. De OK oordeelt dat de besluitvorming over het project deels gebrekkig is geweest en houdt iedere beslissing aan totdat een nieuwe bava is gehouden.

Bricorama, aandeelhouder van Intergamma, verzoekt de OK een onderzoek te bevelen naar het beleid en de gang van zaken van Intergamma over de periode vanaf 1 januari 2016. Intergamma fungeert als gezamenlijke inkoop- en marketingorganisatie voor franchisenemers die Gamma- of Karwei-bouwmarkten exploiteren. Daarnaast exploiteert Intergamma ook zelf een aantal bouwmarkten. Het verzoek houdt in onderhavige procedure verband met het zogenoemde project 'Guinness'. Dit project behelst de door Intergamma voorgenomen overname van alle activiteiten en aandelen van Van Neerbos Groep (VNG), aandeelhouder van Intergamma voor ongeveer 30%, en het tot stand brengen van een nieuwe (coöperatieve) structuur van Intergamma. Op 20 juli 2017 werd het project in stemming gebracht in een bava en omvatte: (1) de transactie met CRH (dit is de enig aandeelhouder van VNG), (2) de verpanding van de door IG Holding gehouden aandelen in Intergamma aan het consortium banken, (3) wijziging van de statuten, (4) benoeming van IG Holding tot bestuurder van Intergamma en (5) het verlenen van decharge aan [U] als aftredend bestuurder van Intergamma. Van de aanwezig aandeelhouders heeft 77,42% vóór de voorstellen gestemd en 22,58% tegen.

Bricorama heeft inhoudelijke bezwaren tegen project Guinness en klachten over de besluitvorming en governance geuit. Bricorama voert inhoudelijk aan (a) dat de nieuwe coöperatieve structuur ertoe leidt dat de franchisenemers niet de zeggenschap krijgen die hun economisch toekomt, (b) de financiering tot gevolg heeft dat ook niet deelnemende

franchisenemers indirect garant staan vanwege de door Intergamma gestelde zekerheden en dat de verlenging van de betalingstermijn ertoe leidt dat de onderhandelingspositie van Intergamma ten opzichte van haar leveranciers verslechtert, (c) dat niet deelnemen aan het project geen reële optie is, en (d) dat doorgang van het project de aandelen, de onderneming en de winkelpanden van franchisenemers onverkoopbaar maakt. Over de besluitvorming en de governance stelt Bricorama voorop dat aan de aandeelhouders/franchisenemers onvoldoende en onjuiste informatie is verstrekt voorafgaand aan de bava en dat de RvC zich geen rekenschap heeft gegeven van het tegenstrijdig belang van [U] (de aftredend bestuurder van Intergamma die een bonus zou ontvangen bij het slagen van het project) en de drie door CRH benoemde commissarissen.

Intergamma stelt zich op het standpunt dat het project Intergamma juist in staat stelt om haar herijkte strategie uit te voeren en de benodigde investeringen te doen. De nieuwe (coöperatieve) structuur beoogt volgens haar te voorkomen dat een aantal aandeelhouders of franchisenemers de besluitvorming domineren of blokkeren. De opstelling van Bricorama zou verklaard moeten worden door haar wens om zelf zeggenschap te verkrijgen over Intergamma. Voorts geeft Intergamma aan dat aandeelhouders en franchisenemers die besluiten niet deel te nemen aan het project, niet garant staan voor de financiering. Voor aandeelhouders en franchisenemers die deelnemen en als gevolg van de bonusreductie in problemen raken wordt door Intergamma een passende oplossing gezocht. De informatievoorziening aan de aandeelhouders en werknemers zou daarnaast adequaat zijn en de beschuldiging van Bricorama, dat [U] zich schuldig zou maken aan machtsmisbruik, ongegrond, aldus Intergamma.

De OK overweegt vooreerst dat partijen onderkennen dat het niet aan de OK is om te beoordelen of de aan project Guinness verbonden voordelen en kansen opwegen tegen de daaraan verbonden nadelen en risico's, noch om de vraag te beantwoorden of de wijze waarop de overname van VNG thans door Intergamma is vormgegeven met inbegrip van de beoogde structuur en governance, optimaal is met het oog op alle in aanmerking te nemen belangen. De OK stelt voorts vast dat, zoals Intergamma ter zitting uitdrukkelijk heeft bevestigd, de besluiten genomen op de bava van 20 juli 2017 niet zullen worden uitgevoerd en dat het herziene project Guinness opnieuw zal worden toegelicht tijdens een informatiebijeenkomst en vervolgens aan de algemene vergadering zal worden voorgelegd.

Na de inhoudelijke bezwaren van Bricorama tegen het project Guinness en haar klachten over de besluitvorming en governance te hebben beoordeeld, concludeert de OK dat enerzijds de gang van zaken met betrekking tot de besluitvorming over project Guinness met betrekking tot een aantal aspecten gebrekkig is geweest en dat anderzijds als gevolg van de ontwikkelingen na 20 juli 2017 opnieuw zal worden besloten over project Guinness in

aangepaste vorm. De OK oordeelt voorts dat het belang van Intergamma vergt dat op korte termijn, aan de hand van toereikende informatie en op een ook overigens zorgvuldige wijze, alsnog door de algemene vergadering van aandeelhouders kan worden besloten over project Guinness. De OK ziet onvoldoende grond om aan te nemen dat Intergamma niet bereid of in staat is om met inachtneming van hetgeen in deze beschikking is overwogen het aangepaste project Guinness achtereenvolgens te presenteren op de te beleggen informatiebijeenkomst en nadien ter besluitvorming voor te leggen aan de algemene vergadering van aandeelhouders. Daarom acht de OK het niet noodzakelijk om onmiddellijke voorzieningen te treffen.

De OK houdt iedere beslissing aan Bricorama en stelt belanghebbenden in de gelegenheid om na 1 februari 2018 dan wel nadat de bava is gehouden, voortzetting van de mondelinge behandeling te verzoeken.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 22-12-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:5354

Zaaknummer: 200.224.226/01 OK

Rechters: G.C. Makkink, A.M.L. Broekhuijsen-Molenaar, A.J. Wolfs, M.A. Sterk, F.L.A. Straathof, M.A. Scheltema en J.S.T. Tiemstra RA

Advocaten: B.W.G. van der Velden, A.R.J. van Croiset Uchelen, J.L. van der Schrieck, H.J. de Kluiver, K.A.J. de Vries, E.M. Soerjatin, J.L.M. Wonders, A.F.J.A. Leijten, prof. mr. E.C.H.J. Lokin, P.N. Wakkie, F.G.K. Overkleeft, P.D. Olden, M. Holtzer en C. Boersma

Wetsartikelen: 2:345 BW, 2:349a BW en 2:350 BW

RECHTSPRAAK

Openbaar Ministerie/Bandidos Motorcycle Club

Verzoeken ex artikel 2:20 BW tot verbodenverklaring van de Bandidos Motorcycle Club alsmede tot voor recht verklaring dat de werkzaamheid van de buitenlandse coöperatie Bandidos Motorcycle Club in strijd is met de openbare orde. De rechtbank wijst de verzoeken van het OM toe.

Deze zaak betreft een verzoek van het Openbaar Ministerie ('OM') om op grond van artikel 2:20 BW de informele vereniging De Nederlandse Afdeling van de Bandidos Motorcycle Club ('BMC Holland') verboden te verklaren en te ontbinden, alsmede voor recht te verklaren dat de werkzaamheid van de buitenlandse coöperatie Bandidos Motorcycle Club ('BMC') in strijd is met de openbare orde. Het OM stelt dat de cultuur van de Bandidos gericht is op het plegen van ernstige strafbare feiten, in het bijzonder het plegen van drugsmisdriven, wapenmisdriven en afpersing, het faciliteren en stimuleren daarvan en het aantasten van de rechten en vrijheden van anderen en de eigen leden.

De rechtbank buigt zich vooreerst over de vraag of het OM in beide verzoeken kan worden ontvangen en beantwoordt daartoe de vraag of BMC en BMC Holland bestaan als 'corporatie' respectievelijk informele vereniging. Met betrekking tot het eerste overweegt de rechtbank dat BMC als een corporatie in de zin van artikel 10:122 BW kan worden aangemerkt als zij als een zelfstandige eenheid of organisatie naar buiten optreedt. Een ruime uitleg van het begrip 'corporatie' past volgens de rechtbank bij de essentie en het doel van de procedure in artikel 10:122 BW zoals die blijkt uit de wetsgeschiedenis, namelijk een halt toeroepen aan buitenlandse corporaties die in Nederland ontoelaatbare activiteiten ontplooiën. De rechtbank oordeelt dat BMC naar buiten optreedt als één zelfstandige wereldwijde motorclub, onder meer omdat BMC wereldwijd dezelfde naam, website en clubkleding hanteert, de leden overall sterk vergelijkbare regels hebben en de leden kunnen deelnemen aan mondiale evenementen. Met betrekking tot het tweede overweegt de rechtbank dat BMC Holland als een informele vereniging kan worden aangemerkt als zij als een organisatorisch verband van personen (leden) naar buiten optreedt, hetgeen volgens de rechtbank het geval is, onder meer omdat op de internationale website 'Holland' vermeld staat, er maandelijks een 'Holland-meeting'

plaatsvindt en er zogenoemde ‘Holland Regels’ zijn opgesteld.

Vervolgens komt de rechtbank toe aan de beantwoording van de vraag of de werkzaamheid van BMC en/of BMC Holland in strijd is met de openbare orde. Daarbij neemt de rechtbank als uitgangspunt dat de in artikel 8 van de Grondwet en artikel 11 van het EVRM gewaarborgde vrijheid van vereniging en vergadering een grondbeginsel van de democratische rechtsstaat is. Voor een verbod in de zin van artikel 2:20 BW of verklaring over de werkzaamheid van artikel 10:122 BW moet daarom sprake zijn van een noodzakelijke maatregel tegen gedragingen die ons rechtsstelsel en onze samenleving ontwrichten of kunnen ontwrichten. Inzake de ‘werkzaamheid’ overweegt de rechtbank dat alleen gedragingen van de rechtspersoon zelf hieronder vallen. Anders moeten die gedragingen slechts aan de rechtspersoon worden toegerekend als bijzondere feiten en omstandigheden daar grond toe geven. In het geval van BMC oordeelt de rechtbank dat die gedragingen als eigen ‘werkzaamheid’ aan Bandidos worden toegerekend omdat er sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden zoals onder meer de binnen Bandidos bestaande cultuur waarin het plegen van (ernstig) geweld wordt gestimuleerd en het aantal leden dat betrokken is bij strafbare feiten. Het is daarmee in een democratische samenleving noodzakelijk dat voor recht wordt verklaard dat de werkzaamheid van BMC in strijd is met de openbare orde en dat BMC Holland wordt verboden, aldus de rechtbank.

De rechtbank wijst de verzoeken toe.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 20-12-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:6241

Zaaknummer: C/16/427066 / HA RK 16-266 ; C/16/427070 / HA RK 16-267

Rechters: D.A. van Steenbeek, L.M.G. de Weerd en H.A. Brouwer

Wetsartikelen: 2:20 BW, 10:122 BW, 8 Grondwet en 11 EVRM

RECHTSPRAAK

Islamitische vereniging

Een Islamitische vereniging besluit tot schorsing van een lid na verstoring van een bijeenkomst. Het lid stelt zich op het standpunt dat het besluit vernietigbaar is omdat de hem verweten gebeurtenissen niet hebben plaatsgevonden. Evenals de rechtbank oordeelt het hof dat het lid onvoldoende concrete en onderbouwde feiten en omstandigheden heeft aangevoerd om van dat laatste uit te gaan.

Appellant is in 1991 lid geworden van geïntimeerde, een Islamitische vereniging die blijkens haar statuten tot doel heeft het beoefenen van de Islamitische godsdienst en het verspreiden van de Islamitische cultuur door opvoeding volgens Islamitische overlevering. De vereniging maakt gebruik van een moskee die haar eigendom is. Het bestuur van de vereniging heeft appellant medegedeeld dat het heeft besloten appellant drie maanden lang de toegang tot de moskee te ontzeggen omdat appellant een bijeenkomst had verstoord. In 2014 maakt appellant per brief bezwaar tegen dit besluit. Primair zou het besluit nietig zijn en subsidiair vernietigbaar. Vervolgens spant appellant een rechtszaak aan.

De rechtbank wijst de vorderingen van appellant af. Naar het oordeel van de rechtbank was het besluit van de vereniging om appellant de toegang tot de moskee te ontzeggen niet in strijd met de wet of de statuten onder de gestelde omstandigheden, die naar het oordeel van de rechtbank door appellant onvoldoende zijn weersproken. Het beroep op strijd met de vrijheid van godsdienst verwierp de rechtbank omdat appellant zijn geloof in vrijheid bij een andere moskee heeft kunnen belijden. Ook het beroep op de redelijkheid en billijkheid werd verworpen omdat het bestuur naar het oordeel van de rechtbank het besluit in redelijkheid heeft kunnen nemen. In hoger beroep bestrijdt appellant het oordeel dat het besluit niet vernietigbaar is. Hij voert aan dat het bestuur het besluit niet heeft mogen nemen omdat de hem verweten gebeurtenissen niet hebben plaatsgevonden.

Het hof overweegt dat volgens de hoofdregel van artikel 150 Rv de bewijslast (en daarmee het bewijsrisico) van de stelling dat de verweten gebeurtenissen niet hebben plaatsgevonden op appellant rust, en gesteld noch gebleken is dat er redenen zijn om van deze hoofdregel af te

wijken. Voor de door het hof uit te voeren marginale toets betekent dit dat appellant voldoende onderbouwde feiten en omstandigheden aan moet voeren om het hof tot het oordeel te brengen dat het besluit moet worden vernietigd. Het hof deelt het oordeel van de rechtbank dat wat appelland heeft aangevoerd onvoldoende is voor het oordeel dat de door de vereniging in de brief aangevoerde omstandigheden, zich niet hebben voorgedaan. Het hof constateert dat appelland ook in dit hoger beroep slechts heeft volhard in zijn (algemene) ontkenning van betrokkenheid bij het tumult dat op 11 en 18 augustus in de moskee is ontstaan, zonder dat nader feitelijk te onderbouwen of toe te lichten. Die enkele ontkenning is onvoldoende om het hof te brengen tot de conclusie dat het besluit niet op juiste gronden genomen is.

Het hof wijst de vorderingen af.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 19-12-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:5909

Zaaknummer: 200.188.258_01

Rechters: J.M. Brandenburg, J.C.J. van Craaikamp en J. van der Steenhoven

Advocaten: H. Weinans en P.R. Klaver

Wetsartikelen: 2:8 BW, 2:15 BW en 150 Rv

RECHTSPRAAK

Afrekening na opzegging vof-contract

Vordering van appellanten tot veroordeling van hun medevennoten in een vof tot afrekening na opzegging vof-contract. In dit tussenarrest oordeelt het hof dat sprake is van een leemte in het vof-contract ter zake van de wijze van afrekening bij ontvlechting en de voortzetting van de exploitatie van het bedrijf na opzegging. Het hof vult deze leemte in aan de hand van de maatstaf uit Flexabram/Iprem (HR 9 december 2016, ECLI:NL:HR:2016:2821) en stelt partijen in staat om samen één definitieve eindafrekening op te stellen.

Appellanten en geïntimeerden hebben in maart 2009 een overeenkomst gesloten ('vof-contract') gericht op de gezamenlijke exploitatie van een horecabedrijf in de vorm van een vof ('Blaakven'). De inbreng van geïntimeerden bestond uit horeca-inventaris ter waarde van € 125.000 en € 25.000 aan goodwill, terwijl de inbreng van appellanten bestond uit € 150.000 aan geld. De gezamenlijke exploitatie is geëindigd per einde december 2012 door opzegging van de overeenkomst door appellanten. Laatstgenoemden vorderen in hoger beroep – nadat de vorderingen in eerste aanleg zijn afgewezen – geïntimeerden (kort gezegd) te veroordelen tot de door appellanten gestelde eindafrekening.

Het hof ziet zich in het kader van deze tussenuitspraak voor de vraag gesteld of geïntimeerden de vennootschap hebben voorgezet en er derhalve moet worden afgerekend volgens artikel 14 van het vof-contract, of de vennootschap is geliquideerd en volgens artikel 13 van het vof-contract moet worden afgerekend. Bij eerder tussenarrest heeft het hof voor zover hier van belang geoordeeld dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is dat er wordt afgerekend op basis van liquidatie conform artikel 13 lid 1 van het vof-contract.

Het hof overweegt dat op grond van hetgeen partijen hebben aangevoerd niet kan worden gesproken van liquidatie noch van voortzetting in de zin van het vof-contract. Volgens het hof hebben partijen niets geregeld omtrent de wijze van afrekening bij de onderhavige ontvlechting noch over de exploitatie van Blaakven na vertrek van appellanten, waarmee het

vof-contract een leemte bevat die moet worden ingevuld. Het hof overweegt dat het daarbij niet gaat om de vraag wat partijen zouden zijn overeengekomen indien zij met dit niet voorziene scenario rekening hadden gehouden, maar om de vraag welke zin partijen in de gegeven omstandigheden over en weer redelijkerwijze aan de uit te leggen bepaling mochten toekennen en wat zij te dien aanzien redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten (HR 9 december 2016, ECLI:NL:HR:2016:2821, *Flexabram/Iprem*). Volgens het hof is van belang dat er twee bepalingen waren over de wijze waarop moet worden afgerekend indien de samenwerking wordt beëindigd: enerzijds de ‘zwarte’ van liquidatie en anderzijds de ‘witte’ bepaling van voortzetting. Het hof concludeert dat geen van de twee bepalingen vanwege de zwart-witheid de huidige wijze regelt waarop de samenwerking is geëindigd en het bedrijf is voortgezet.

Nadat het hof de hoogte van de goodwill heeft vastgesteld door de samenwerking van partijen uit te leggen, acht het hof geraden om een accountant te benoemen die aan de hand van boekenonderzoek zekerheid moet verschaffen over de kostenposten die partijen nog verdeeld houden. Het hof stelt partijen wederom in staat om aan de hand van de gegeven beslissingen in onderling overleg en samenspraak tezamen één definitieve eindafrekening op te stellen.

Het hof houdt iedere verder beslissing aan.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 19-12-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:5797

Zaaknummer: 200.155.498/01

Rechters: O.G.H. Milar, J.R. Sijmonsma en D.A.E.M. Hulskes

Advocaten: H.A.W. van Wel en A.P.C. Houben

RECHTSPRAAK

Faillietverklaring vof

Verzoek tot faillietverklaring van een vof is in eerste aanleg afgewezen. Het hof oordeelt dat de (opeisbare) vordering van de aanvrager van het faillissement summierlijk aannemelijk is gemaakt, de pluraliteit van schuldeiseres (summierlijk) vaststaat, en de vof zich in de toestand bevindt van te hebben opgehouden te betalen, zodat het faillissement van de vof alsnog kan worden uitgesproken.

Het gaat in deze zaak om een vof die een restaurant exploiteert en drie vennoten heeft, waaronder appellante, die het faillissement van de vof heeft aangevraagd omdat zij stelt uit hoofde van een geldleningsovereenkomst en van een huurkoopovereenkomst een vordering op de vof te hebben. De rechtbank heeft het verzoek afgewezen, daartoe overwegende dat summierlijk is gebleken van een vordering van appellante op de vof, maar dat daar tegenover summierlijk is gebleken van een grotere tegenvordering van de vof op appellante, zodat niet kan worden vastgesteld dat er per saldo een vordering van appellante op de vof resteert en dat reeds op die grond het verzoek afgewezen dient te worden. In hoger beroep heeft appellante verzocht om de vof alsnog in staat van faillissement te verklaren.

Ter onderbouwing van de gestelde vordering heeft appellante een overeenkomst van geldlening overgelegd. Het hof overweegt dat uit hoofde van deze overeenkomst nog een aanzienlijke geldsom resteert en concludeert dat de vordering van appellante uit hoofde van de geldleningsovereenkomst (summierlijk) aannemelijk is. Vervolgens overweegt het hof dat geen tegenvordering (van enige omvang) uit hoofde van schadevergoeding, als gevolg van het (beweerde) (onrechtmatig) handelen van de bestuurder van appellante, (summierlijk) aannemelijk is gemaakt. In hoger beroep heeft appellante een steunvordering genoemd van de verhuurder van het bedrijfspand aan appellante. Het hof acht de steunvordering (summierlijk) aannemelijk en de pluraliteit van schuldeisers staat volgens het hof vast. Voorts overweegt het hof dat onvoldoende liquide middelen of activa aanwezig zijn om de schulden van de vof binnen korte termijn te voldoen. De vof bevindt zich dan ook naar het oordeel van het hof in de toestand van te hebben opgehouden te betalen.

Het hof vernietigt de beschikking van de rechtbank en verklaart de vof in staat van faillissement.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 14-12-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:5650

Zaaknummer: 200.227.057_01

Rechters: S.M.A.M. Venhuizen, R.R.M. De Moor en M.W.M. Souren

Advocaten: B.M. König

Wetsartikelen: 1 Fw, 6 lid 3 Fw en 9 lid 1 Fw

RECHTSPRAAK

CLI

OK, enquête. Verzoek van de minderheidsaandeelhouders van CL International B.V. tot het houden van een enquête en het treffen van onmiddellijke voorzieningen in het kader van het aantrekken van financiering door de vennootschap. De OK wijst de verzoeken af, onder meer omdat daartoe onvoldoende is gesteld.

CL International B.V. (hierna: CLI) drijft een onderneming met ruim 1.400 werknemers, die zich bezighoudt met het reinigen en verhuren van textiel in Nederland en België. De onderneming komt voort uit een wasserij die in 1910 door de familie A (verzoekster) is opgericht. In 2010 heeft private equity partij Egeria een meerderheidsbelang in CLI verworven en nadien was de aandelenverhouding als volgt: Egeria 82,5%, A 5% en STAK 12,5%. Op een gegeven moment werd duidelijk dat CLI financiering nodig had wegens een aflopende kredietfaciliteit en heeft Egeria een achtergestelde lening aan CLI verstrekt ten belope van € 2,4 miljoen. Niet lang daarna is in de algemene vergadering gesproken over het bijstellen van het businessplan met als doel het verkrijgen van herfinanciering/financiële injectie. CLI heeft daartoe van twee partijen investeringsvoorstellen ontvangen. ACE heeft een bieding gedaan van € 2,5 miljoen voor een aandeelhoudersbelang van 20% in CLI en Delta Lloyd heeft voorgesteld om een mezzanine faciliteit ter hoogte van € 5 miljoen te verstrekken. Daarnaast heeft minderheidsaandeelhouder A een voorstel gedaan om zelf € 7,5 miljoen te investeren in ruil voor het verkrijgen van het daaraan corresponderend economisch belang in CLI. Dit komt erop neer dat A 76,5% gewone aandelen en 63,75 cumulatief preferente aandelen zou verkrijgen. In de algemene vergadering is echter besloten om in te gaan op het voorstel van ACE met als gevolg dat ACE 20% van de aandelen in CLI zal verwerven.

In de onderhavige procedure verzoekt A het houden van een enquête en het treffen van onmiddellijke voorzieningen omdat de minderheidsaandeelhouder niet op dezelfde wijze als de meerderheidsaandeelhouder over de herfinanciering zou hebben geïnformeerd, CLI de statuten en bepalingen uit de aandeelhoudersovereenkomst zou schenden, het bestuur een tegenstrijdig belang bij de besluitvorming omtrent de herfinanciering zou hebben, en de corporate governance structuur stelselmatig zou zijn afgebroken.

De OK oordeelt dat onvoldoende is gesteld dat het bestuur een tegenstrijdig belang had. Mede ten aanzien van de klacht over de gebrekkige informatievoorziening aan A oordeelt de OK dat A onvoldoende heeft gesteld ter onderbouwing hiervan. Met betrekking tot de klacht dat de aandeelhoudersovereenkomst in de onderhandelingsfase is geschonden door aan ACE beloftes te doen die in strijd zijn met de aandeelhoudersovereenkomst, oordeelt de OK dat de dreiging is afgewend nu ACE heeft toegezegd zich aan de aandeelhoudersovereenkomst te zullen houden. Voorts oordeelt de OK dat de governance van CLI te wensen over heeft, maar dat deze gebreken onvoldoende zijn voor het oordeel dat getwijfeld moet worden aan een juist beleid van CLI.

De OK wijst het verzoek van CLI af.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 24-05-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:2140

Zaaknummer: 200.205.417/01 OK

Rechters: A.C. Faber, A.J. Wolfs, G.M. ter Huurne, M.N. Hoogendoorn en S. ten Have

Advocaten: A.G. de Neve, M.J. Sturm, E.E.U. Vroom, M.J. Ubbens, G.C. van Daal en I.A.J. Deijkers

Wetsartikelen: 2:345 BW

RECHTSPRAAK

Advocaatkosten ten laste van de vennootschap

Vordering van een vennootschap in liquidatie tegen haar voormalig bestuurder en minderheidsaandeelhouder tot betaling van advocaatkosten die zijn gemaakt in het kader van een kort geding ter voorkoming van haar liquidatie. De kantonrechter oordeelt dat er geen sprake is van vereenzelviging van het belang van de minderheidsaandeelhouder met het belang van de vennootschap, en dat niet kan worden geoordeeld dat sprake is van onrechtmatig handelen van gedaagde door de kosten ten laste te laten komen van de vennootschap.

Centraal in deze zaak staan de advocaatkosten die gemaakt zijn in het kader van een kort geding in 2014 ter voorkoming van liquidatie van eiseres, die evenwel sinds 30 oktober 2014 in liquidatie verkeert. In de onderhavige procedure vordert eiseres van gedaagde, haar voormalig bestuurder en minderheidsaandeelhouder, betaling van die kosten. Gedaagde zou onrechtmatig hebben gehandeld door de kosten ten laste te brengen van de vennootschap, en zich ongerechtvaardigd hebben verrijkt door niet toe te staan dat de kosten verrekend werden met het nog uit te betalen salaris. Daarnaast voert eiseres aan dat gedaagde ten onrechte de vennootschap opdracht heeft gegeven zijn salaris over te maken, aangezien gedaagde niet meer gerechtigd was om over de bankrekening te beschikken omdat hij reeds ontslagen was als statutair directeur van de vennootschap.

De kantonrechter beoordeelt eerst het verweer van gedaagde dat het minderheidsaandeelhoudersbelang van gedaagde in dit geval gelijk te stellen is met het vennootschappelijk belang van eiseres. De kantonrechter overweegt dat het aandeelhoudersbelang onder omstandigheden voor een aanzienlijk deel kan samenvallen met het vennootschapsbelang, bijvoorbeeld indien een onderneming die door de besloten vennootschap wordt gevoerd, feitelijk wordt gevoerd door de directeur, (enig en groot-)aandeelhouder. De kantonrechter verwijst in dit verband naar de memorie van toelichting bij de wet Flexibilisering B.V.-recht (Kamerstukken II 2006/07, 31058, 3, p. 3). Volgens de

kantonrechter is in dit geval evenwel geen sprake van vereenzelviging, omdat gedaagde een minderheidsbelang heeft en de vennootschap ook rekening dient te houden met de belangen van haar werknemers, hetgeen ertoe kan leiden dat beslissingen die de vennootschap als zodanig raken, ingegeven kunnen zijn door beleid van de moeder en door inzichten binnen het concern voor wat betreft de allocatie van mensen en middelen. Daarnaast overweegt de kantonrechter dat andere belangen kunnen nopen tot andere beslissingen, mogelijk zelfs tot liquidatie van de vennootschap waarbij de ondernemingsactiviteiten worden ondergebracht bij andere (bestaande of nieuw op te richten) vennootschappen.

Volgens de kantonrechter kan gedaagde echter geen ernstig verwijt worden gemaakt. Kosten ten laste brengen van de vennootschap in verband met een procedure die het oogmerk heeft om te voorkomen dat de vennootschap wordt geliquideerd kan niet zonder meer als onbehoorlijk bestuur worden aangemerkt, ook al is de procedure niet succesvol geweest. Nu geen sprake is van onrechtmatig handelen, had eiseres ook geen recht op verrekening jegens de gedaagde, aldus de kantonrechter.

Met betrekking tot de overboeking oordeelt de kantonrechter dat vast is komen te staan dat gedaagde niet daartoe bevoegd was en de overboeking daarmee onrechtmatig was, maar dat dat niet tot een toewijzing leidt omdat andere schade, dan aangevoerd in het kader van de kosten van het kort geding, gesteld noch gebleken is, terwijl er geen sprake kan zijn van onverschuldigde betaling of ongerechtvaardigde verrijking nu gedaagde recht had op de loonbetaling.

De kantonrechter wijst de vorderingen af.

Instantie: Rechtbank Zeeland-West-Brabant

Datum uitspraak: 29-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBZWB:2017:7861

Zaaknummer: 6174132 CV EXPL 17-4537

Rechters: P.J.M. Rouwen

Advocaten: E.W. Mehring en D.P.M.G. van den Boom

Wetsartikelen: 2:9 BW

RECHTSPRAAK

Lichtkoepels

Vordering van een crediteur van een failliete vennootschap tegen haar voormalige bestuurders wegens schending van de Beklamel-norm. De kantonrechter wijst de vordering toe, omdat de bestuurders hebben toegelaten dat de vennootschap haar verplichtingen niet nakwam terwijl zij de schade die daardoor werd veroorzaakt in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs hadden kunnen en moeten voorkomen.

Gedaagden waren bestuurders van een vennootschap, die rond 30 juni 2015 twee lichtkoepels heeft besteld bij eiseres. De lichtkoepels zijn op 3 augustus geleverd door eiseres, waarvoor zij een factuur van € 1.566,96 in rekening heeft gebracht. Op 8 september 2015 is de vennootschap, waarvan gedaagden bestuurders waren, failliet verklaard. De factuur is onbetaald gebleven.

In de onderhavige procedure vordert eiseres van de bestuurders betaling van de openstaande factuur. Daaraan legt zij ten grondslag dat de bestuurders op het moment dat de lichtkoepels werden besteld wisten of behoorden te weten dat de vennootschap de rekening niet zou kunnen betalen, aangezien (i) het faillissement slechts 39 dagen na het aangaan van de verbintenis is uitgesproken, (ii) medio juli de concept faillissementsaanvraag bij de bestuurders bekend was, (iii) er al procedures van andere schuldeisers liepen toen het faillissement werd aangevraagd, (iv) de vennootschap een enorme schuldenlast aan concurrente schuldeisers had, en (v) de curator paulianeuze handelingen van de bestuurders heeft geconstateerd en concludeerde dat de bestuurders in ieder geval op 14 juli 2015 wisten dat een faillissement onafwendbaar was. De bestuurders hebben wetenschap betwist; volgens hen was de vennootschap in financieel zwaar weer terechtgekomen door vertragingen in bouwprojecten waardoor betalingen van opdrachtgevers uitbleven, en zou daarnaast de bank niet hebben meegewerkt om het faillissement af te wenden.

De rechtbank overweegt dat de bestuurders hebben toegelaten dat de vennootschap haar verplichtingen niet nakwam, terwijl zij de schade die daardoor werd veroorzaakt in de gegeven omstandigheden redelijkerwijs hadden kunnen en moeten voorkomen. De bestelde

lichtkoepels werden immers niet geannuleerd, terwijl de situatie toen echter zo alarmerend was dat van de bestuurders verwacht had mogen worden dat zij eiseres daarover zouden hebben geïnformeerd. Die alarmerende situatie blijkt onder meer uit het feit dat de bank haar medewerking aan verhoging van de kredietfaciliteit had opgeschort.

De rechtbank veroordeelt gedaagden hoofdelijk tot betaling van de schade, begroot op het totaalbedrag van de factuur en een bedrag aan buitengerechtelijke incassokosten.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 22-11-2017

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2017:5676

Zaaknummer: 5864463 UC EXPL 17-5032

Rechters: H.A. Brouwer

Advocaten: S.R. Markus

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

FTB

OK, enquêteverzoek van 50%-medeaandeelhouder. De OK oordeelt dat er gegronde redenen zijn om te twijfelen aan een juist beleid, onder meer omdat de bestuurder een al vastgestelde jaarrekening heeft gewijzigd en bestuursbesluiten heeft genomen waarbij hij een tegenstrijdig belang had.

A (verzoekster) en B (belanghebbende) zijn beide 50% aandeelhouder in FTB Multidisciplinair Gezondheidscentrum B.V., een vennootschap die een onderneming drijft in (fysio)therapeutische behandelingen. Tevens vormden zij gezamenlijk het bestuur van FTB, totdat B voor 80-100% arbeidsongeschikt werd verklaard en dientengevolge geen bestuurstaken meer verrichtte. Ongeveer een jaar later besloot A om haar takenpakket als bestuurder (en tevens als werknemer) neer te leggen, waarna B ondanks de arbeidsongeschiktheid weer enig statutair bestuurder van FTB werd. Nadien is buiten vergadering de jaarrekening over 2015 door de aandeelhouders en de RvC (bestaande uit E en F) goedgekeurd. Op een gegeven moment hebben E en F zich met onmiddellijke ingang als commissarissen teruggetrokken, wegens een aantal precaire onderwerpen (waaronder (een vermoeden van) verzekeringsfraude) waar B als bestuurder op weigerde te reageren. B heeft vervolgens eenzijdig de jaarrekening over 2015 gewijzigd en ter goedkeuring op de agenda van de algemene vergadering gezet. Daarin waren (in afwijking van de eerdere, goedgekeurde, jaarrekening) de uitbetaling van overuren en vakantie-uren aan A aangepast. A weigerde deze gewijzigde jaarrekening van 2015 goed te keuren. Vervolgens is op de algemene vergadering van 23 februari 2017 de concept jaarrekening van 2016 besproken. In dit concept waren onder meer de volgende bedragen opgenomen: vakantie- en overuren aan de echtgenote van B en verloning, pensioen en vakantiegeld over 2015 voor B. De jaarrekening 2016 is in de algemene vergadering niet vastgesteld.

In de onderhavige procedure verzoekt A een onderzoek te gelasten naar het beleid en de gang van zaken van FTB en bij wege van onmiddellijke voorzieningen: (i) B als bestuurder te schorsen en een onafhankelijke derde als bestuurder te benoemen en (ii) het stemrecht verbonden aan de door B gehouden aandelen te schorsen.

De OK overweegt dat het eenzijdig wijzigen van de al vastgestelde jaarrekening van 2015 en het met terugwerkende kracht uitkeren van loon over 2015 aan B en het uitkeren van vakantie- en overuren over 2015 aan diens echtgenote, alsmede het verwerken van de desbetreffende bedragen in de jaarrekening van 2015, ertoe leidt dat er gegronde redenen zijn om te twijfelen aan een juist beleid en een juiste gang van zaken van FTB. Voorts is de OK van oordeel dat de verhouding tussen de aandeelhouders dusdanig is verstoord dat de algemene vergadering niet meer naar behoren kan functioneren. Hoewel er op dit moment niet een dringend onderwerp aan de algemene vergadering voorligt dat een deadlock oplevert, is duidelijk dat de verhoudingen dusdanig zijn verstoord dat ingrijpen geboden is, mede gelet op het feit dat ter zitting is gebleken dat herstel van normale verhoudingen niet zonder ingrijpen in de verwachting ligt, aldus de OK.

De OK beveelt een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken van FTB en benoemt daarnaast, bij wijze van onmiddellijke voorziening (in afwijking van het verzoek), een derde als commissaris van FTB. De tijdelijke commissaris zal als taak hebben toezicht te houden op het beleid van het bestuur en op de algemene gang van zaken in de vennootschap. Daarnaast mag de commissaris tot zijn taak rekenen het beproeven van een minnelijke regeling tussen de aandeelhouders.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 26-10-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:4635

Zaaknummer: 200.2018.367/01

Rechters: A.J. Wolfs, J. den Boer en R.M. Beltzer

Advocaten: G.T.J. Hoff, J.M. van Emst en D.J.B. Bossche

Wetsartikelen: 2:345 lid 1 BW en 2:349a lid 2 BW

RECHTSPRAAK

Stichting Klein Jeruzalem

Vordering in kort geding van twee oud-bestuurders van de Stichting Klein Jeruzalem, die door hun medebestuurders als gevolg van een impasse onbevoegd zijn uitgeschreven, tot wederinschrijving. De voorzieningenrechter wijst de vordering toe, omdat het besluit om eisers te schrappen als bestuurders en in hun plaats een andere bestuurder te benoemen in strijd is met de statuten van de Stichting en daarmee – ingevolge artikel 2:21 lid 2 BW – nietig.

Stichting Klein Jeruzalem ('de Stichting') is in 1997 opgericht en heeft ten doel het tijdelijk opvangen en begeleiden van zieke kinderen. De Stichting drijft een kindertehuis te Siloam (Curaçao). Na het overlijden van de oprichter van de Stichting bestond haar bestuur uit twee echtparen: eiser sub 1 en eiseres sub 2 enerzijds en gedaagde sub 1 en gedaagde sub 2 anderzijds. Tussen beide echtparen zijn verschillen van inzicht ontstaan over (onder meer) de door de Stichting te varen koers. Nadat eisers per e-mail hun ontslag hebben aangekondigd, en partijen tevergeefs een door het Huishoudelijk Reglement van de Stichting voorgeschreven bemiddeling hebben gepoogd, hebben gedaagden hun medebestuurders in het handelsregister als bestuurder laten doorhalen en hebben zij een derde als bestuurslid ingeschreven.

In dit kort geding vorderen eisers een bevel aan gedaagden om hen met onmiddellijke ingang weer als bestuurders in te schrijven.

Ten aanzien van het verweer van gedaagden dat het bestuurslidmaatschap van eisers is beëindigd in lijn met wat in de statuten van de Stichting is vastgelegd omdat hier sprake was van ontslagneming op eigen verzoek, oordeelt de voorzieningenrechter dat die aankondiging is achterhaald door de ontwikkelingen nadien, en door het aanblijven van de eisers als bestuurders. Volgens de voorzieningenrechter was er geen sprake van de door het Huishoudelijk Reglement vereiste meerderheid van stemmen, en slaagt het beroep van gedaagden op een in het Reglement bepaalde proeftijd van nieuwe bestuursleden niet, onder meer omdat ook hierover bij meerderheid van stemmen (of na een dwingend advies van de adviseurs) moeten worden beslist. Op grond hiervan oordeelt de voorzieningenrechter dat het

besluit om eisers te schrappen als bestuurders en in hun plaats een andere bestuurder te benoemen in strijd is met de statuten van de Stichting en daarmee | ingevolge artikel 2:21 lid 2 BW | nietig.

De voorzieningenrechter overweegt voorts dat ook een belangenafweging niet in de weg kan staan aan toewijzing van de vordering. In kort geding kan niet geoordeeld worden dat de Stichting en de kinderen die te Siloam wonen beter af zijn met een (tijdelijk) bestuur zónder eisers dan met een (tijdelijk) bestuur mét het echtpaar.

Het feit dat er een impasse in het bestuur zal herleven doet ook niet af aan de vordering, omdat die impasse binnen het bestuur, eventueel na hervatting van de bemiddeling en desnoods via de rechter, zal moeten worden verholpen, en niet door het onbevoegdlijk uitschrijven door de ene bestuurder van de andere.

De voorzieningenrechter wijst de vordering toe.

Instantie: Gerecht in eerste aanleg van Curaçao

Datum uitspraak: 26-10-2017

ECLI: ECLI:NL:OGEAC:2017:173

Zaaknummer: AR KG 83938/2017

Rechters: P.E. de Kort

Advocaten: A.C. Small, J.G. Giel en E.R. van Arkel

Wetsartikelen: 2:21 lid 2 BW

RECHTSPRAAK

Huisartsenpraktijk De la Rey B.V.

OK, enquête. De OK oordeelt dat de ernstig verstoorde verhouding tussen een huisarts en een praktijkmanager enig collegiaal bestuursoverleg in de weg staat en een negatieve weerslag heeft op de gang van zaken in en rondom de huisartsenpraktijk. De OK beveelt een onderzoek en benoemt een tijdelijk bestuurder met beslissende stem en zelfstandige vertegenwoordigingsbevoegdheid.

X is huisarts en oefent zijn praktijk uit in Huisartsenpraktijk De la Rey B.V. ('HDLR'). Aanvankelijk was X, middels zijn persoonlijke holding, enig bestuurder en aandeelhouder van HDLR, maar op enig moment heeft de holding 50% van de aandelen in HDLR verkocht aan M, de praktijkmanager van HDLR. Na een extra aandelenuitgifte houden X (middellijk) en M ieder 47,6% van de aandelen in HDLR; een in de huisartsenpraktijk werkzame arts houdt 4,8% van de aandelen in HDLR. Kort daarna legt X zijn werk tijdelijk neer in verband met een verslavingsproblematiek. Tussen partijen is vervolgens een geschil over onder meer uitkoop van X ontstaan, dat hoog is opgelopen. M heeft aangifte gedaan tegen familieleden van X wegens bedreiging. Ook is de Inspectie voor de Gezondheidszorg betrokken geraakt. In een door HDLR en M tegen X geëntameerde kortgedingprocedure heeft de voorzieningenrechter X de toegang tot de huisartsenpraktijk ontzegd onder de voorwaarde dat M binnen vier weken een enquêteverzoek zou indienen, en daarbij bepaald dat de ontzegging zou voortduren totdat de OK-procedure is afgerond danwel de OK een voorlopige voorziening treft.

In de onderhavige procedure verzoekt M de OK een onderzoek te bevelen naar het beleid en de gang van zaken van HDLR, alsook X voor de duur van het geding te schorsen als bestuurder van HDLR.

De OK oordeelt dat er gegronde redenen zijn om aan een juist beleid en juiste gang van zaken van HDLR te twijfelen. Tussen X en M heeft zich een diepgaand conflict ontwikkeld en zij maken elkaar over en weer ernstige verwijten, waardoor de verhouding tussen X en M volledig is verstoord, hetgeen collegiaal bestuursoverleg in de weg staat en een negatieve weerslag heeft op de gang van zaken in de praktijk. Het conflict heeft geleid tot onrust onder het

personeel en tot problemen met de huisbank, de zorgverzekeraar en andere dienstverleners, die in verband met tegenstrijdige berichten omtrent bevoegdheden betalingen en werkzaamheden hebben opgeschort, aldus de OK.

De OK beveelt een onderzoek naar het beleid en de gang van zaken van HDLR. Daarnaast ziet de OK aanleiding om een tijdelijk bestuurder met beslissende stem en zelfstandige vertegenwoordigingsbevoegdheid te benoemen, zonder wie HDLR niet vertegenwoordigd kan worden.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 25-10-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:4494

Zaaknummer: 200.218.209/01 OK

Rechters: G.C. Makkink, J. den Boer, M.M.M. Tillema, P.M. Verboom en J.S.T. Tiemstra RA

Advocaten: J. Maliepaard en P.R.L.V.M. Kruik

Wetsartikelen: 2:350 BW en 2:349a BW

RECHTSPRAAK

Aannemingsbedrijf BouwNet B.V.

Vordering tot schadevergoeding wegens oneigenlijke toe-eigening van aandelen tegen de bestuurder van de vennootschap waaraan de aandelen zijn overgedragen. In dit tussenarrest oordeelt het hof, anders dan de rechtbank, dat tussen partijen geen wilsovereenstemming heeft bestaan over de verkoop van aandelen en derhalve onrechtmatig is gehandeld, ter zake waarvan de zo-even genoemde bestuurder een persoonlijk ernstig verwijt treft.

Appellant en geïntimeerde A ('A') hebben samen twee vennootschappen opgericht: Aannemingsbedrijf BouwNet B.V. ('BouwNet') waarvan zij ieder 50% aandeelhouder zijn, en BouwNet Onderhoud B.V, waarvan appellant 80% van de aandelen houdt en geïntimeerde B ('B') – een vennootschap van A – de overige 20%. Bij gelegenheid van de oprichting van de laatstgenoemde vennootschap heeft appellant een volmacht getekend waarbij hij de medewerkers van een notariskantoor machtigt om te compareren bij akte, houdende de levering aandelen van BouwNet aan B. A stuurt namens BouwNet aan (een medewerker van) het notariskantoor een brief waarin hij stelt dat appellant zijn aandelen BouwNet zal overdragen aan B tegen een prijs van € 9.000. Vervolgens is een akte levering aandelen gepasseerd waarbij de aandelen worden overgedragen aan B tegen de bovengenoemde prijs en appellant is afgetreden als directeur van BouwNet. Appellant heeft daarop het bedrag tot tweemaal toe teruggestort op de rekening van B en tevergeefs zijn beklag bij het notariskantoor gedaan. Een door appellant tegen A en B geïntimeerde procedure bij de Rechtbank 's-Hertogenbosch heeft tot toewijzing van de vordering geleid, maar is in hoger beroep geroyeerd omdat appellant het met A en B eens was geworden dat procederen voor aandelen – in enge zin – zinloos was.

In de onderhavige procedure heeft appellant in eerste aanleg gevorderd dat voor recht zal worden verklaard dat onder meer B en haar bestuurder A jegens hem onrechtmatig hebben gehandeld en (hoofdelijk) aansprakelijk zijn voor de geleden en nog te lijden schade, omdat zij op oneigenlijke wijze zich de aandelen van appellant hebben toegeëigend. De rechtbank

heeft de vorderingen afgewezen en daartoe overwogen dat met het vonnis van de Rechtbank 's Hertogenbosch niet vaststaat dat de aandelen op oneigenlijke wijze zijn verkregen en dat bovendien door appellant geen schade is geleden. Hiertegen richt zich het hoger beroep.

Het hof overweegt allereerst dat nu het voornoemde vonnis van de Rechtbank 's-Hertogenbosch in kracht van gewijsde is gegaan, tussen partijen vaststaat dat de levering van de aandelen BouwNet nietig is, nu daar geen geldige titel ten grondslag aan heeft gelegen, en de aandelen dus nooit aan B zijn geleverd. Voorts overweegt het hof dat uit de gang van zaken rondom de totstandkoming van de leveringsakte niet kan volgen dat tussen partijen wilsovereenstemming heeft bestaan over een verkoop van de aandelen BouwNet door appellant aan B tegen een koopprijs van € 9.000 en een terugtreden van appellant als bestuurder. Integendeel, zo vervolgt het hof, uit onder meer het tweemaal terugboeken blijkt dat appellant zijn aandelen en zeggenschap in BouwNet niet voor dat bedrag aan B en/of A heeft willen overdragen en daarvan ook niet op de hoogte was gesteld. Door aldus zonder instemming van appellant te bewerkstelligen dat de leveringsakte werd gepasseerd, heeft B volgens het hof inbreuk gemaakt op de aan de aandelen van appellant verbonden rechten en heeft daarmee jegens hem onrechtmatig gehandeld. Voor deze gang van zaken is A als enig bestuurder van B mede verantwoordelijk en daarvan kan A – mede gelet op het feit dat hij BouwNet samen met appellant had opgericht en tot een succes had gemaakt – jegens appellant ook persoonlijk een ernstig verwijt worden gemaakt. De tussenconclusie van het hof is dat A en B onrechtmatig hebben gehandeld en in beginsel aansprakelijk zijn voor de dientengevolge door appellant geleden schade.

Het hof oordeelt tot slot dat aannemelijk is dat appellant schade heeft geleden, en verwijst de zaak niet naar de schadestaat, maar houdt de beslissing aan en stelt partijen in de gelegenheid akte te nemen om duidelijkheid te verschaffen over het bestaan en de omvang van de schade.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 18-07-2017

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2017:2943

Zaaknummer: 200.175.084/01

Rechters: A.W.H. Vink, M. Jurgens en J.M. de Jongh

Advocaten: H.F.C. Hoogendoorn, B. van der Kamp en A. Rijkelijkhuisen

Wetsartikelen: 6:162 BW